

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 542/2021
15.09.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парничном поступку тужиоца Друштва за изнајмљивање некретнина „ДИПОС“ Д.О.О. из Београда, против туженог Града Београда, Градске управе Града Београда, Секретаријата за јавне приходе, Одељење Стари град, чији је заступник Градско правобранилаштво из Београда, ради стицања без основа, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Привредног суда у Београду и Првог основног суда у Београду, на седници одржаној 15.09.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету, **СТВАРНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Први основни суд у Београду.

Образложење

Први основни суд у Београду, решењем П 141/19 од 15.03.2019. године, огласио се стварно ненадлежним за поступање у овом предмету и одлучио да по правноснажности решења списе предмета уступи Привредном суду у Београду, као стварно и месно надлежном суду. У образложењу је указао да, како је тужилац привредно друштво и обе парничне странке имају својство правног лица, то је на основу одредбе члана 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова, одлучио као у изреци решења.

Виши суд у Београду, решењем Гж 5773/19 од 29.01.2021. године, одбацио је као недозвољену жалбу тужиоца, изјављену против решења Првог основног суда у Београду П 141/19 од 15.03.2019. године.

Привредни суд у Београду, није прихватио стварну надлежност, већ је уз допис П 7627/2021 од 30.08.2021. године, списе предмета доставио Врховном касационом суду, ради одлучивања о сукобу стварне надлежности између судова разне врсте. У образложењу је указао, да је тужилац привредни субјекат, а тужени друго правно лице и да је спор настао из обављања послова из надлежности туженог, доношењем решења о утврђивању накнаде за коришћење грађевинског земљишта у 2009. години, због чега је реч о грађанско-правном спору за који је надлежан суд опште месне надлежности.

Врховни касациони суд је одлучујући о сукобу стварне надлежности на основу одредбе члана 22. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник

РС“, бр. 72/11, 49/13 - УС, 74/13 - УС, 55/14, 87/18 и 18/20), а у вези одредбе члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 116/08, 104/09, 101/10, 31/11, 78/11, 101/11, 101/13, 40/15, 106/15, 13/16, 108/16, 113/17, 65/18 - УС, 87/18 и 88/18 - УС), утврдио да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Први основни суд у Београду.

Тужба је поднета 31.12.2018. године. Предмет тужбеног захтева је исплата износа од 209.764,50 динара, са законском затезном каматом на одређене новчане износе. Према наводима тужбе, тужени је утврдио накнаду за коришћење грађевинског земљишта за 2009. годину за објекат у улици ... број .. у ..., у ком је као обвезника накнаде погрешно означио тужиоца, те је тужилац уплатио туженом укупно 209.764,50 динара.

Одредбом члана 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова је прописано да, привредни суд у првом степену суди у споровима између домаћих и страних привредних друштава, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација (привредни субјекти), у споровима који настану између привредних субјеката и других правних лица у обављању делатности привредних субјеката, као и кад је у наведеним споровима једна од странака физичко лице ако је са странком у односу материјалног супарничарства.

Према томе, у овом парничном поступку нису испуњени субјективни услови за заснивање стварне надлежности привредног суда из одребе члана 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова, с обзиром на то да је тужени правно лице. Затим, како је предмет тужбеног захтева исплата одређеног новчаног износа (према наводима тужбе на име уплаћене накнаде за коришћење грађевинског земљишта), у конкретној ситуацији ради се о спору грађанско-правне природе, с обзиром на то да је предмет спора враћање законом регулисане накнаде за коришћење грађевинског земљишта коју је одредио надлежни орган туженог као вршилац јавне власти, због чега нису испуњени ни објективни услови за заснивање стварне надлежности привредног суда из одредбе члана 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова, имајући у виду да се не ради о спору у коме је тужени правно лице, које обавља делатност привредног субјекта.

Дакле, за поступање у овом предмету стварно је надлежан Први основни суд у Београду, на основу одредбе члана 22. став 2. Закона о уређењу судова.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 22. став 2. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**